

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΛΕΣΒΟΥ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΔ

«Η πολιτική ζωή των κρατών που έχουν περιορισμένη ελευθερία είναι πενιχρή, φτωχή, άκαρπη, γιατί με τον αποκλεισμό της δημοκρατίας καταστρέφει τις ζωτανές πηγές κάθε πνευματικού πλούτου και προόδου.»

P. Λούζεμπουργκ

ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΜΜΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΕ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΛΔ και η Κεντρική Επιτροπή του ΕΑΜ άποκαταστήσαν πλήρη ενότητα δράσης, επάνω σ'ένα πρόγραμμα κοινών επιδιώξεων, απ' την πραγματοποίηση των οποίων εξαρτάται η συμμετοχή ή όχι των συναγωνιζομένων κομμάτων στις εκλογές.

Το πρόγραμμα αυτό διαλαμβάνει τα ακόλουθα τέσσερα γενικά και κεφαλαίωδη αίτηματα:

Α'. Να γίνει έκκαθάρση του στρατού, των σωμάτων ασφαλείας και του κρατικού μηχανισμού απ' τα φασιστικά και δοσίλογα στοιχεία που υποθάλλουν την τρομοκρατία.

Β'. Να διαλυθούν όλες οι τρομοκρατικές οργανώσεις.

Γ'. Να ξανασυνταχθούν οι εκλογικοί κατάλογοι και να συμπληρωθούν.

Δ'. Να δοθεί γενική άμνηστία στους καταδικασμένους αγωνιστές του κινήματος 'Εθνικής Αντίστασης.

Το πρόγραμμα αυτό δεσμεύει όλες τις λαϊκές δυνάμεις και τους κομματικούς σχηματισμούς που βρίσκονται κάτω απ' τις σημαίες του ΕΑΜ και του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΛΔ. Είναι σαφές και πεντακάθαρο. Δεν σηκώνει ούτε προσθήκες, ούτε αλλοιώσεις. Και για κάθε τι, φυσικά, που δεν προβλέπεται μέσα στο πρόγραμμα τουτό, τα συνεργαζόμενα κόμματα διατηρούν το δικαίωμα ελεύθερης και ανεξάρτητης δράσης.

Βρεθήκαμε στην ανάγκη να κάνουμε αυτό το ξεκαθάρισμα, γιατί είδαμε στο προχθεσινό φύλλο του τοπικού όργανου του Κομμουνιστικού Κόμματος, μία πρόσκληση που καλοόσσε σε συνεργασία το κόμμα μας, ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΔΕΑ, για την πραγματοποίηση της «δημοκρατικής ενότητας» στον τόπο μας.

Είμαστε έντελώς πρόθυμοι να ενώσουμε τις μικρές δυνάμεις μας με όποιον ειλικρινά πιστεύει και αγωνίζεται για τη Δημοκρατία. 'Αλλά δεν έχουμε καμμία δουλειά απόλυτως με την ΕΔΕΑ. 'Αν το Κομμουνιστικό Κόμμα διακαώς την όρέγεται, με... γειά του και χαρά του. 'Ημεεις πάμε πάσο.

'Εχουμε, πάντως, την υποχρέωση να εξηγήσουμε και να στηρίξουμε τη θέση που πέρνουμε πάνω στο συγκεκριμένο τουτό ζήτημα. 'Ημεεις δεν πιστεύουμε πώς στο «άδέσποτο» αυτό συγκρότημα, που λέγεται ΕΔΕΑ, υπάρχει τίποτε το κοινό με τη Δημοκρατία. Είναι η όργανωση που θερμάνει μέσα στους κόρφους της όλα τα φείδια του ντόπιου μοναρχοφασισμού. Που έσκειυάρησε και έμηνανορράφησε και άνοστούργησε, με τους πιο σατανικούς τρόπους, για να φέρει τον τόπο στο κατάντημα που βλέπουμε. Σ' αυτήν, αποκλειστικά, όφείλεται το άνηκουστο και άτελείωτο δράμα που ξετυλίγεται, έδω και δέκα μήνες, μέσα στα βρωμέρα άστυνομικά μουντρούμια και μέσα στις φυλακές, με ήρωες—θύματα χιλιάδες πιστούς αγωνιστές, του λαού και της Δημοκρατίας. Αυτή τη στήριξη στους άδους της έναν ύπόδικο και άκαταλόγιστο Εισαγγελέα που έπεδίωξε, πριν καταγκρεμιστεί απ' το λειτουργημά του έρύπανη ή «έθνική του άναξιότητα» να αιματοκυλίσει, να άναστατώσει, και να αποθηριώσει το ήμερο και πολιτισμένο τουτό νησί. Αυτή ήταν ή σιχαμερός βουβώνας που καλλιέργησε και έσκόπωσε μέσα στους κόλπους της έθελαικής κοινότητας το πανωλικό μικρόβιο του μοναρχοφασισμού με τους μανιαδακισμούς, τους μπουρανταδισμούς και τους τραμπουκισμούς.

Μ' αυτή την πολιτικά άσουλούπωτη και «κακοήθως» έρμαφρόδιτη όργανωση, για μας δε χωρεί ούτε συνδιαλλαγή, ούτε συνεργασία.

Ξέρουμε, βέβαια, ότι μέσα σ' αυτή την όργανωση υπάρχουν κάμποσοι παραπλανημένοι και παραστρατισμένοι άνθρωποι, που ειλικρινά πιστεύουν στη Δημοκρατία, που άπεχθάνονται το φασισμό, που θέλουν την πολιτική όμαλότητα. Αυτούς πρέπει να τους βοηθήσουμε με καλή πίστη να κατανοήσουν την πλάνη τους, για να σπάσουν οι 'ίδιοι τους ψυχικούς δεσμούς των με τους έμπαθεϊς ανθρώπους που τους σέρνουν πίσω τους.

Αυτό το καθηκον δεν θα το παραβλέψουμε.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 26—'Η Επιτροπή «Δικαιοσύνη για την Ελλάδα» άνακήρυξε επίτιμο πρόεδρο της τής κ. Κούλιτζ, του άλλοτε 'Αμερικανού προέδρου. 'Ο γερουσιαστής Πέτερ, σε δηλώσεις του προς τον τόπο, άπεκάλυψεν ότι στη δίκη της Νυρεμβέργης ό γερμανός στρατάρχης Μπράουχιτς, έζηταζόμενος, έλεπε ότι ή αντίσταση των 'Ελλήνων και των Γιουγκοσλαβών έπεβράδυνε για τρεις μήνες την έπίθεση των Γερμανών κατά της Σοβιετικής Ρωσίας κι' αυτό άπέβη καταστρεπτικό για τους Γερμανούς. Αυτό, προέβη ό Πέτερ, πρέπει να το προσέξει όλος ό κόσμος σέβασε ό Πέτερ, πρέπει να το προσέξει όλος ό κόσμος και να ένδιαφερθεί όσιστατικά για την 'Ελλάδα, της όποιος ό λαός, όπως διεπίστωσε ό 'ίδιος στο πρόσφατο ταξίδι του, βρίσκεται σε πολύ χειρότερη θέση από κάθε άλλον.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

Πριν προχωρήσουμε σε τούτη την τελευταία—επιζήνη—προσπάθεια για να ξεδιανύσουμε μερικά χατζημπερδεμένα πράγματα που έφωρε στη μέση ή συζήτησή (sic) μας με το Κ. Κ.—άρχισε απ' τους 'Εγγλέζους και λίγο άκόμα να έφτανε στους 'Βοσκιμούς!—είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε μία δήλωση: 'Επειδή έχουμε το θάρρος να υπογράφουμε τα κείμενα μας αυτό δε σημαίνει πως είμαστε διατεθειμένοι να δεχόμαστε «προσωπικές» επιθέσεις από «άγνώστους» που κούβουνται πίσω απ' τη μά ή την άλλη φρίκα. 'Ημεεις κρίνουμε, μπορεί και να ειρωνεύμαστε τα διανοήματα, αυτά και' έαυτά, που μας σεβρίζονται σάν έπιχειρήματα μα δεν έξετάζουμε την «ιδιότητα» τους προσέλευση. Μήτε βρίζουμε, μήτε κροάζουμε, μήτε σημαδεύουμε πρόσωπα! Μέσα σε μία πολιτική ή θεωρητική συζήτηση, τα πρόσωπα δεν έχουν για μας καμμία σημασία. 'Αν, ως τός, χρειάζεται ένα τέτοιο πράγμα στην αντίθετη πλευρά, άς το καλοσχεφεί προτού προχωρήσει. Είναι πολύ κακόστρατο το μονοπάτι! Δεν είναι «ήχη» που χρειάζεται καλά... λαδομένο τόν μπεχλιβάνη!

Σοσιαλισμός και «σοσιαλισμός!» 'Εξω απ' τη Σοβιετική 'Ενωση και από τα Κομμουνιστικά κόμματα, που καθοδηγούσε ή Γ' Διεθνής κι' άκολουθούν και σήμερα το δρόμο της, «γνήσιος» σοσιαλισμός δεν υπάρχει. Αυτό είναι! Αυτό θέλουν να μας πούν. Θά ήταν άστείο, βέβαια, να όμολογήσει το ΚΚ πως υπάρχει και καλο-υπάρχει. Θά ήταν σά να όμολογούσε πως δεν έχει λόγο ύπαρξης εκεί όπου υπάρχει ή μπορεί να υπάρξει. 'Εν τούτοις όσο κι' άν έννοχλείται ό κομμουνισμός με τη συνύπαρξη του σοσιαλισμού στον κόσμο, αυτό είναι μία πραγματικότητα της φώς-φανιάς, που δε μπορεί να σηκώσει καμμία άμφισβήτηση.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

MIX. KARAMANOS

'Εγραφαν πρό καιρού οι άθηναικές έφημερίδες: «'Εξω από τη Στρατ. Διοίκηση 'Αθηνών, όπου ύπηρξε, συνελήφθη με καταδικαστικό ένταλμα ό δοσίλογος Γεώργιος Κουτρομυπέλης, ύπολογός. Στην κατοχή επί κεφαλής ομάδας δολοφόνων τής «Ειδικής» ό Κουτρομυπέλης σκότωσε τόν 'πολ. μηχανικό Μιχ. Καραμάνο...»

Τόν έγγνώρισα το 36 και πρώτα-πρώτα απ' τη φήμη του. 'Εργάζομαι κάπου σε κάτι έργα στη Μακεδονία κι' από εκεί έγραψε στον έαδέρφό του, το Βάσο Καλλιπολίτη στην 'Αθήνα, κάτι γράμματα άλόκτα, έμμετρα και ποικιλόμετρα, εύθυμα και σατυρικά ως εκεί που δεν παίρνει. Κι' ό Βάσος μου τά διαβράζε άκατάσχετος και γελούσαμε και σκαρταρούσαμε κι' οι δύο μας. Κάποτε. Πολύτιμο αυτό. Να είναι πολ. μηχανικός, να δουλεύει κάπου μέσα στο έλν' στη Μακεδονία και να έχεις ένα τέτοιο άνεγέλιμο περίσπασμα καρδιάς και διάνοιας και για σένα και για τούς άλλους.

'Επειτα τόν γνώρισα και προσωπικά και συνδέθηκα μαζί του. 'Ηταν όλος εύθυμος και πειραγμα, αλισιοδξία και φαιδρότητα. Ξανθογάλανος, λιγνός, σπιδάρος, γελαστός με κείνη την άκατακίτη έκφραστική, σατυρική μάσκα. Κάτι τέτοιο, το ίδιο σπιβαρό και έντονο και πρόσχαρο είχα γνωρίσει άκόμα έναν άντρα, έναν 'Ελβετό στο Μόναχο, τόν δρ. Κίστλερ, μα σε άλλη σφοδρότερη άμφοσφαιρα. Και οι δύο μου στάθηκαν άεχάστα, πολύτιμα στοιχεία.

'Ο Μιχαλάκης ήταν, έσείς θα λέγατε παράξενος, μα ίσα-ίσα το αντίθετο ενός παράξενου. 'Ηθελε νάναι ελεύθερος κι' άδέσμευτος από ό,τιδήποτε, πρόσωπα και πράγματα. 'Ηθελε νάναι ψυχικά άτάραχος και άνεξάρτητος, να μην ύποτάσσεται, να μην έξαρτάται, να μη σκλαβώνεται πουθενά ψυχικά. Πάνω από κάθε ψυχική άδυναμία ή έδσμευση. Και προτιμούσε για αυτό να είναι οληρός κι' άνένδοτος στον έαυτό του, παρά ενιάσθητος. 'Ηταν να πούμε ένας «Αντίξος». 'Ελάτρευε περισσότερο από κάθε άλλο την ελευθερία και τη δύναμη. 'Ηταν ή θεωρία του. Και την έφέρμοζε άπαράβατα ά-

ση. 'Αλλά, άλλο πράμα είναι να μη θέλεις να όμολογήσεις μιάν άλήθεια, να ξεκόβεις από την πραγματικότητα, όσο σε βολεϊ, κι' άλλο να ίσχυρίζεσαι ότι ό Μπλούμ και ό Λάσκυ «είνε το κυριότερο στοιχείο του διεθνούς καπιταλισμού» στην Ερώπη. 'Ότι «οί Γάλλοι σοσιαλιστές (Μπλούμ και Σια) άντιστοιχούν στο να μπει χέρι στα εκμεταλλευτικά τράστ που άντιδρούν στην άνόρθωση της Γαλλίας!» Αυτό σημαίνει πως δεν τρομάζεις μπροστά σε τίποτα και σ' αυτόν άκόμα τόν κίνδυνο της γελοιοποίησης.

Αυτά τά τόσο «επικίνδυνα» πράγματα μπορεί ίσως να γράφονται σε μιάν επαρχιακή έφημερίδα, για κατανάωση άνάμεσα σε ανθρώπους που δεν έχουν άλλη πνευματική τροφή παρ' ό,τι τους σεβρίζει ή επαρχιακή καθοδήγηση. Είναι ως τός και άπόψεις του Κομμουν. Κόμματος τής 'Ελλάδος.

Στην «Κομμουνιστική» 'Επιθεώρηση» του Γενάρη, δημοσιεύεται μία πλατιά άνασκόπηση των πολιτικών έξελλίξεων που μας έδωσε το 1945, γραμμένη απ' τόν άρχιουνάχτη του «Ριζοσπάστη» σ. Κ. Καραγιώργη. 'Ο συγγραφέας τού άρθρου άφ' ου έπισημάνει τις «ριζικές πολιτικές άλλαγές» που έγιναν στην Ερώπη με τις άλληλεπάλλινες νίκες των άριστερών κομμάτων στη Φιλανδία, Νορβηγία, Δανία, Γαλλία, Αύστρια, Ούγγαρία, κ.τ.λ. γράφει τα ακόλουθα σχετικά με την 'Αγγλία:

«Οί εκλογές τής 5 'Ιουνίου έφεραν πρωτοφανές κτύπημα στους Τόρις και θρίαμβο στο

κόμα και στα πιο άπίθανα πράγματα. Μία φορά άρχισε να νιώθει πως συνδέεται έξαιρετικά με ένα μαχαίρι, ένα παράξενο μαχαίρι που ήταν σπίτι τους και... τόςπασε.

'Από τότε δεν τόν ξανάδα. Κ' έπειτα, τα τελευταία χρόνια ήρθε ή φρικαλέα είδηση: «ό Μιχαλάκης πέσε, σ' ένα μπλόκο, έξ' απ' το σπίτι του». Και τελευταία πιο συμπληρωμένη: «Σ' ένα πρωινό μπλόκο... παρακάτω απ' το σπίτι του... τόν χτύπησαν βαριά, τόν έσεραν και τόν χτυπούσαν άγρια, στο κεφάλι, παντού (φαίνεται πως ήταν Βούλγαρος) στο δρόμο έπεσε άναίσθητος... στην κατάσταση αυτή τόν πήραν οι φίλοι από την... αίμοσταγή «Ειδική» και τόν μετέφεραν στον «Ερμού Σταυρό». Τρεις μέρες έμεινε εκεί άναίσθητος, στα χέρια του φίλου γιγαρού του Κέπετλη—και ξεψύχησε...»

'Ο Μιχαλάκης και ως άνθρωπος και ως ιδεολόγος και ως 'Ελληνας δε μπορούσε να είναι έξω απ' τόν 'Αγώνα. Τα δύο άλλα άέρφια του είναι, άξιοματικοί, ταγματάρχες τού έλλην. στρατού. 'Ο ένας, όταν γύρισε απ' τη Μ. Ανατολή, καταταγμένος φυσικά στον πίνακα Β', έγραψε στα έδω έαδέρφια του, «Δε θά ήσυχάσω, δε θά πεθάνω, άν δεν άνακαλύψω το δολοφόνο τού Μιχαλάκη». Και φαίνεται, τόν άνακάλυψε. 'Ο άνθρωπος έξακολουθούσε να προσφέρει γενναιοφρόνως τις έθνικές υπηρεσίες του στον «έθνικό» στρατό!

Μά ό Μιχαλάκης; 'Ω, ένας άκόμα εκλεκτός τού 'Ελληνικού θουαστηρίου. Και μάλιστα από έλληνοφωνα, άνθρωπόμορφα κτήνη. 'Ενας άκόμα έθνομάρτυρας. Δεν είναι ό μόνος από την οικογένειά του. 'Ενας θεός του, με το ίδιο όνομα, κρεμάστηκε σ' 'Αδραμύτι από τούς Τούρκους το 22, στην καταστροφή. Και ό πατέρας του επίσης ήταν θύμα της.

Για όλους αυτούς, τούς ήρωες και μάρτυρες, για τις άτέλειες έλληνικές εκάτομβες, θα είναι πάντα αιώνια, βαθιά, σιωπηλή ή ψυχική μας γονυλαία. Μά για τόν άνθρωπο που έζωρε—κι' άκόμα για την άμοιρη μητέρα του, την άλλοτε 'Αδραμυτιανή άρχόντισσα, που την έπειραξε και κείνη πάντοτε, πως να κρατήσει κανείς ένα θολό, μικρό, πυρμαίο δάκρυ... ένα δάκρυ για όλη την 'Ελλάδα... ΠΑΡΑΣΕΝΟΣ

ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΝΕ ΣΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΟΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΙΚΕΣ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Το πρόβλημα της άνεργίας μέσα στην πολυπληθέστατη τάξη των γεωργοεργατών της ύπαιθρου όξύνεται όλοένα. 'Η έκκληση του Συνδικάτου εργατών Γης προς τούς εργάτες να ρυθμίσουν τις οικονομικές σχέσεις τους με τούς μικροπαραγωγούς με πνευματική κατανόηση και άλληλεγγύη προς το κοινό συμφέρον, είναι μέτρο φρόνιμο και τώ έπιπροσέχεται απόλυτα. 'Αλλά το Συνδικάτο είχε και έχει την υποχρέωση να στρέψει την προσοχή του προς ριζικότερες και δραστικότερες λύσεις. 'Ανακινήσαμε σε προηγούμενο φύλλο μας, ένα ζήτημα που ένδιαφέρει άμεσότητα της γεωργοεργατικής μας τάξης. Το ζήτημα των πιστώσεων που χορηγεί ή αγροτική Τράπεζα για καλλιεργητικούς σκοπούς. Φρόντισε το Συνδικάτο μας να έξακριβώσει άν τόν ποσά που διέθεσε για χειμερινές καλλιέργειες ή Τράπεζα—κατά μέγιστο μέρος σε πέντε-δέκα μεγαλοκτηματίες—πήγανε στον προορισμό τους; Το Συνδικάτο πρέπει να ζητήσει απ' την Τράπεζα πίνακα των πιστώσεων που διέθεσε,

με μορφή καλλιεργητικών δανείων, και να έλέγξει τόν τρόπο που τά διαχειρίστηκαν οι δανειολήπτες. Γιατί, ήμεεις έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι σχεδόν στο σύνολό τους οι πιστώσεις αυτές έγιναν... έμπόριο λίρας.

Και για να γίνει αυτό, πολλοί φτωχοί μεροκαματιάρηδες έχασαν το ψωμί τους. 'Η 'Αγροτική Τράπεζα κανένα απόλυτως έλεγχο δεν άσκει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Πρέπει να τόν κάνει κάποιος αυτό τόν έλεγχο. Και δεν υπάρχει άρμοδιότερος απ' τη συνδικαλιστική όργανωση των 'Εργατών Γης.

Το Συνδικάτο έχει άκόμα την υποχρέωση να αγωνισθεί ώστε να αύξηθούν οι παραχωρούμενες πιστώσεις και ως προς το σύνολο και ως προς τόν συντελεστή τους, όσον άφορά τούς μικροπαραγωγούς, για να μπορέσουν οι τελευταίοι να καλλιερήσουν. Στο κεφάλαιο τουτό έπιβάλλεται ή συνεργασία με τούς παραγωγικούς Συνεταιρισμούς και ό συντονισμός των προσπαθειών.

'Εργατικό κόμμα που είχε υποσχεθεί εύρύτατο πρόγραμμα κοινωνικών μεταρρυθμίσεων και έθνικοποιήσεων... Με την έτυμνηγορία του ό άγγλικός λαός θα έλθει, (τόρα) σε άμεση έπαφή με τόν πολιτικό κόσμο και την άντιδραστικότητα της έπίσημης ήγεσίας τού έργ. κόμματος που είναι κάτι άνάμεσα σε ρεφορμιστικό, σοσιαλδημοκρατικό και φιλελεύθερο κόμμα. Με την ίδια του πείρα ό άγγλικός λαός θα άποκρυσταλώσει πολιτικά την ουσιαστική άριστεροποίησή του προς εκείνες τις πολιτικέςδυνάμεις που πράγματι την έκφράζουν: Κομμουνιστικό, ανεξάρτητο 'Εργατικό Κόμμα και άριστέρα τού 'Εργατικού Κόμματος.

Στις παραπάνω διαπιστώσεις ήμεεις έχουμε τουτό να προσθέσουμε: ότι ήγέτης και έμπνευστής της άριστερας τού 'Εργ. Κόμματος είναι ό καθηγητής Λάσκυ—το «στήριγμα (!) τού διεθνούς καπιταλισμού» κατά τούς ίσχυρισμούς τού «'Εμπερός».

Το Σοσιαλιστικό κόμμα της Γαλλίας ιδρύθηκε στα 1905 απ' το μεγάλο Ζωρές—και έπι 40 χρόνια άγωνίζεται, με συνέπεια, για το θρίαμβο των ιδεών του. 'Όταν στις άρχές τού πρώτου παγκοσμίου πολέμου ό Ζωρές έπεσε κάτω απ' τις σφαίρες των δολοφόνων, το άνθρωπος που ήταν ό στενότερος συνεργάτης του, που τόν διαδέχτηκε στο Βήμα της Βουλής και στη διεύθυνση της έφημερίδας του (Ποπυλαίρ) άνέλαβε και την άρχηγία τού κόμματος.

Και έξακολουθεί να είναι ό άρχηγός του, άφου έξεπροσώπησε το πνεύμα αντίστασης της Γαλλίας, παλαιόντας ένάντια στο Βιο και στο Χίτλερ κι' άφου έκανε πέντε χρόνια φυλακή και έξορία στη Γερμανία. 'Ο Λεόν Μπλούμ! Αυτός είναι το δεύτερο «στήριγμα τού διεθνούς καπιταλισμού, κατά τούς άρθρογράφους τού «'Εμπερός». Αυτός είναι που θέλει να «σώσει» τώρα, το γαλλικό «κεφάλαιο», άφου έπι τριάντα χρόνια άγωνίστηκε λυσσοσμένα να το ύποσκάψει και το ύπέσκαψε! Σάν τέτοια πράγματα, σε τουτό τόν τόπο, μπορούν να λέγονται «έπιχειρήματα»! Και με τέτοια έπιχειρήματα μπορείς να έχεις την άξίωση ότι κάνεις συζήτηση

που όφειλε τώ... σοσιαλισμό κι' όχι τούς έξορούς του!

'Η Γαλλία κυβερνάται σήμερα από μία σοσιαλκομμουνιστική κυβέρνηση, με τη συμμετοχή τού λαϊκοδημοκρατικού κόμματος που έγινε δυνατή, άφ' ου υιοθέτησε το πρόγραμμα τών σοσιαλιστικών λύσεων που καθόρισαν τα δύο άλλα κόμματα για πρώτο σταθμό τού σοσιαλιστικού μετασχηματισμού της Γαλλίας. Και το πρόγραμμα αυτό εφαρμόζεται σ' όλη του την έκταση. 'Η κοινωνικοποίηση των μεγάλων μοχλών και μέσων παραγωγής συντελείται με γοργό ρυθμό. 'Ο καπιταλισμός άποκεφαλίστηκε. Το τραπεζιτικό, το μεγάλο βιομηχανικό, το έφοπλιστικό, το συγκοινωνιακό κεφάλαιο βριάεται, σημερα, στα χέρια τού εργαζόμενου λαού, τού προλεταριάτου! Κάτω από μία σοσιαλκομμουνιστική κυβέρνηση, με εφαρμόζόμενο πρόγραμμα σοσιαλιστικό μετασχηματισμού, δε μπορεί να χαρακτηρίζεται ως «καπιταλιστική» ή χώρα που πραγματοποιήσε, για λογαριασμό της, τα προφητικά λόγια τού μεγάλου σοσιαλιστή ήγέτη της, τού Ζωρές, όταν έλεγε στα 1915: «Μέσα σε τριάντα χρόνια όλος ό κόσμος θα είναι σοσιαλιστικός!»

'Η Σοβιετική Ρωσία χρειάστηκε, απ' την 'Οχτωβριανή 'Επανάσταση κι' έδω είκοσι πέντε τόσα χρόνια για να ολοκληρώσει το σοσιαλιστικό της μετασχηματισμό. 'Ως τός δε πιστεύουμε να υπάρχει άνθρωπος που να τού πέρασε απ' τη σκέψη πως ή Ρωσία, σημερα, μόνα δικαιούται να λέγεται «σοσιαλιστική» χώρα,—και δεν ήταν απ' την ίδια τη μέρα που πήσε στα χέρια του την έξουσία ό λαός, έστω κι' άν ήταν τότες μία μικρή μονάχη μειοψηφία που είχε πλήρως διαμορφωμένη σοσιαλιστική συνείδηση. 'Όπως γράφει ή Ρόζα Λούζεμπουργκ, βασίζομένη στις όμολογίες τού Τρότσκι, «όταν, λίγες βδομάδες μετά την 'Επανάσταση τού 'Οχτώβρη, έγιναν οι εκλογές στη Ρωσία, οι μάζες των άγροτών ψήφισαν «γη και ελευθερία» μα δεν ήξεραν καλά-καλά τι είχε συμβεί στην Πετρούπολη και τη Μόσχα.»

'Η άποτυχία της γερμανικής (ή συνέχισα στη β' σελίδα)

